

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Ali res na zeleno cepljene trte v malo letih vsihati pričnejo?

Na Spodnjem Avstrijskem so vinogradniki zapazili, da na zeleno cepljene ameriške trte veliko slabše raste kakor če so na suho cepljene, in da se zagrubane že v treh do štirih letih posuše.

To je dalo visokemu c. kr. poljedelskemu ministertvu povod, da je potovalnim učiteljem za vinarstvo in oskrbovalcem državnih ameriških matičnjakov ter trtnic naročilo, da vinogradnikom zeleno cepljenje kar le mogoče odsvetujejo ter suho priporočajo.

Našim skrbnim vinogradnikom je pa dala ta vest povod opravičeni preglavici; kajti kdo bi se ne bal, da bi tudi pri nas zeleno cepljene trte, katerih je po kranjskih in štajerskih novih vinogradskih zasaditvah pač največ, vsihati ne pričele? Umestno je toraj gotovo vprašanje: „Ali res na zeleno cepljene ameriške trte v malo letih vsihati pričnejo?“ No, z mirno vestjo zamoremo naše vinogradnike zagotoviti, da temu ni po vsem tako. Na Spodnje Avstrijskem vsihajo res. O tem se

je prepričal pisatelj teh vrstic na lastne oči; toda pri nas pa ne vsihajo niti po 8 do 10 let stare požlahtnitve, in nadejati se je za gotovo, da tudi v bodočnosti ne bodo. Da na Spodnjem Avstrijskem zeleno požlahtnjene ameriške trte že v drugem ali tretjem letu vsihajo, to prikazen pripisujejo strokovnjaki tamošnjim neugodnim podnebnim razmeram. Tam je namreč premalo toplote, da bi zelene požlahtnitve popolnoma dozorele, namreč toliko dozorele, kolikor dozore v južnih vinorodnih deželah; zato pa pri nas ne vsihajo. Tako pravijo celo strokovnjaki. In vendar ni temu tako. Gotovo je namreč, da imajo Spodnje-Avstrijci veliko boljše podnebne razmere za vinogradstvo, nego jih imamo Dolenjci ali pa Stajerci. V dokaz temu navedimo le to, da imajo na Spodnje-Avstrijskem čuda vinogradov v ravnini tikoma njiv. Tako okolo Badna, Vöslava, Gumpoldskirchna in drugod. Pri nas na Dolenjskem ali na Stajerskem nimamo v ravnin vinogradov in jih tudi imeti ne moremo, kajti v desetih letih pozeblbi bi nam trikrat, ako ne še večkrat, če ne po zimi pa na spomlad.

Na Spodnje-Avstrijskem imajo tudi po ravnini vse polno marelc in breskev, katere jim prav

PODLISTEK.

Vest.

Češki napisal Al. Jirásek, poslovenil Savo Savič.

I.

Travnato, plitvo dolino je obseval solnčni svit. Na travniku v dolini so cvetele jesenske cvetlice, poslednja dika jesenskih dnij. V dolini se je na travniku, razsvitljenem od solnca, vlekla dolga senca. Bila je od francozkega vojaka iz armade Napoleona Velikega.

Ta vojak, iz Napoleonove pehote, se je pomikal naprej s počasnim obotavljajočim korakom. Obuvalo je imel blatno, in tudi plašč je bil poln že posušenih blatnih madežev. Vojak se je zdaj in zdaj vstavil. Tako si je vedno počival in od-dihoval; vendar se ni vsedel. Ozrl se je okrog. Njegove vpadle, goreče, svitle oči so iskale pomoči, toda našle jo niso. Povsodi, na levo in desno

nad dolino se je širilo razorano polje, in ni ga bilo mogoče pregledati. Ni mu ostajalo drugega, kakor iti dalje, do konca doline, ki gotovo ni daleč.

Vendar je naenkrat pospešil korake, in to, ko je zapazil v bližini dva šipkova grma. Premika a sta se v jesenskem vetru, in njih rudeči sad se je lesketal v solnčnih žarkih. Vojak je vtrgal radostno z veje nekaj sadov in jih v trenotku slastno povžil. Glada vendar ni potolažil. Ta hudi gost ga je spremljal že več dnij in ga ni hotel zapustiti. Blodni vojak v dolini je prestal pet dnij groznega napa, težke službe brez vsakega spanja in divjo tridnevno bitko pri Lipskem, utrujen že od poprejšnjih pohodov in pri vsem tem še glad in beda. Poslednji dan bitve in potem na begu je bil brez vsakega jela, kakor cela armada. Utrujeni so padali na zemljo, mrli so lakote, in imeli so se hitro v tesnih vrstah premikati. Kdor je onemogel padel, se ni več

dobro vspevajo. Zakaj jih nimamo po Dolenjskem, po Spodnje-Stajerskem? — Zato ker nam pozebejo. In ako bi zelene požlahtnitve resnično zaradi ne-ugodnega podnebja na Spodnje-Avstrijskem zadosti ne dozorele in bi vsled tega vsihale, vsihati bi morale vendar že v prvem ali k večem v drugem letu po zagrabanju, ne pa šele pozneje, v tretjem ali četrtem letu po zagrabanju, kakor se to tam godi.

Na vsak način mora biti toraj na Spodnjem Avstrijskem po vsem kak drug vzrok vsihanju zelenih požlahtnitv. In temu je tudi tako. Vzrok tiči gotovo v tem, ker drže Spodnje-Avstrijci svoje na zeleno cepljene ameriške trte po stari navadi pri prav nizki, tako imenovani glavnati vzgoji, in ker jih pri tej vzgoji prav na kratko, na samo dvo-, k večem triočesne palčke — čepe, — obrezujejo. Ako bi temu tako ne bilo, vsihati bi morale zelene požlahtnitve na vsak način tudi pri nas na Dolenjskem, Stajerskem, sploh povsod, ne pa le na Spodnje-Avstrijskem. No, hvala Bogu, pri nas, kjer trte pri višji neglavnati izgoji držimo in jih vsako leto na dolgo, na napnence — šparone — obrezujemo, te nadloge še nismo zapazili. Zapazili je še niso tudi na Spodnje-Avstrijskem tam, kjer zeleno cepljene trte, dasi jih drže pri nizki glavnati izgoji, vsako leto na dolgo, na napnence (šparone) obrezujejo.

Tako je videl pisatelj teh vrstic v Korneuburgu zeleno požlahtnjene trte, katere so bili sicer prav nizko glavnato izgojene, toda na dolgo, na napnence obrezovane. Vsaka trta je imela po dva do metra dolga napnence, in glej! rastle so bujno, rodile čuda, dasi so bile že 6—8 let stare. Zdaj nastane pa drugo vprašanje: Kako naj si pa to pojasnimo, da prav nizko glavnato izgojene ter

pobral, in kdor je mogel, je vbežal iz tabora, da bi našel kje med dobrimi ljudmi košček kruha.

Glad je premagal slavno in strogo disciplino francozke vojske. Glad je izmučil tudi tega vojaka in ga prisilil, da je šel iskat iz tabora ljudi, ki bi ga ne gledali truda in glada mreti v obcestnemu jarku, kakor bi se mu zgodilo, če bi ostal v vojski. Toda tuji kraj je bil neobljuden. Vojak je sprva zastonj blodil po polju, zastonj se oziral okrog. S širnega polja je prišel konečno v travnato dolino. Mislil je, da najde vsaj sedaj kak dvorec, h kateremu spadajo ta polja in travniki. Toda tudi tu se mu ni nadeja vresničila. Dolina je bila prazna in mu je nudila le nekoliko šipkovih grmov, ki so mu vzbujali poželjenje.

Komaj se je držal na nogah. In zraven je bila še puška tako težka. Njegovo oslabelo telo jo je komaj nosilo, in že večkrat jo je mislil vreči proč. Enkrat jo je že pustil ležati na zemlji, a ko je šel nekoliko dalje, se je vrnil po njo. Bilo

prav na kratko obrezovane zeleno požlahtnjene trte tako zgodaj vsihati pričnejo? — Tako-le: Kdor je imel v svojem življenju že priliko viditi trte, necepljene evropske trte, katere so bile še mlade in torej čvrste rasti, katere so bile pa po toči ali pozebi močno poškodovane, zapazil je lahko, da se jih je v sledečem letu več ali manj posušilo. Pri bližjem ogledu zapazil je lahko sleherni opazovalec takih trt, da so bile one, kakor po Dolenjskem pravimo, „rapaste“ ali „rakaste“. Na njih nahajale so se neke grde hrastave otekline, „rape“, katere so le vsled tega nastale, ker po toči ali zimi poškodovani nadzemeljski del trte ni mogel toliko redilnih snovi porabiti, kolikor mu jih je nepoškodovani čvrsti podzemeljski del dovažal. No, ravno isto prikazen vidimo pri zeleno požlahtnjenih zagrabanjih ameriških, prav nizko na glave izgojenih ter na prav kratke palčke obrezovanih trtah. Pomisliti moramo namreč, da se zelena požlahtnitev na že popolnoma ukoreninjeni bujno rastoči ameriški trti vrši. Z zagrabanjem se taki trti še korenine jako pomnože. Kako zamore toraj njen nadzemeljski del, obstoječ iz bunke, glave starega in le par palčič mladega lesa vso v veliko preobilni meri dohajajočo mu hrano porabiti? — Nemogoče je to; nastati mora toraj vsled tega kaj silno kalenje ali motenje rasti, nastati morajo umetno izgojene „rape“, in trta začne hirati. Višje izgojene, ne pa na prav nizkih glavah držane ter na napnence, ne pa na same prav kratke palčke obrezovane trte tega ne store. One rasto čvrsto, rode prav obilno, sploh obnašajo se tako, da jih je vinogradnik vesel. Da je pa temu tako, dokazujejo nam nove vinogradske zasaditve na Dolenjskem, Vipavskem, Stajerskem in drugod. In zato ostanimo slovenski vinogradniki le pri zeleni po-

mu je nemogoče ločiti se od zveste tovarišice.

Pogledal je, kako visoko stoji solnce. Videl je, da v kratkem času zaide, in z grozo se je spomnil na bližnji mrak in na mrzlo jesensko noč. Že zdaj se mu je zdelo, kot da ga obveva mrzel veter. Misel na mrzlo oktobrovo noč je pobila ubogega vojaka. Šel je vedno dalje, to je, vlekel se je znova naprej, dokler ni prišel do ovinka doline na desno zagledal njenega konca. In ko je prispel do konca, je imel pod nogami precej široko cesto. Da je na cesti, ga ni toliko tolažilo, ampak vzradovalo ga je to, da je zagledal v bližini nekoliko hiš. Do mraka še lahko pride tja. In nekoliko si še lahko odpočije. Le malo časa! Vsedel se je na kup kamenja in položil puško poleg sebe, gledajoč vaška poslopja, ki so se belila v jasnem zraku jesenskega dne med košatimi drevesi. Ta poslopja so bila cela, nepožgana v zadnjih bojih, in v njih bo dobil košček kruha in pa kaj gorkega. In potem ga puste, da gre ležat

žlahtnitvi (katera je še vedno najboljša), grubanji, ter višji izgoji, daljši režnji naših trt, in ne bomo se kesali. Tako obdelovane trte nam ne bodo pre-zgodaj vsihati pričele, kajti ako bi imele to storiti, bi bile to že zdavnej pokazale.

Belokranjska železnica.

(Govoril poslanec Schweiger v dež. zboru dne 17. febr.)

Visoki deželni zbor! Gospod poročevalec Jelovšek je v svojem poročilu povedal, da med najrevneje kraje naše dežele se šteje Bela Krajina in da metliški okraj ima okrajnih cest 85 km., deželnih pa le 2 km.

Visoka zbornica je že večkrat pokazala svojo naklonjenost Beli Krajini. Še v letošnjem zasedanju bode se razpravljalo o prošnji metliškega cestnega odbora, da se nekaj okrajne ceste postavi v kategorijo deželnih cest, in gospodje bodo imeli ugodno priliko tudi tedaj na pomoč prihiteti metliškemu okraju.

Zadnjih pet germ. št. letnega poročila „Občila,“ govori o železnicah. Iščem in iščem, pa zastonj, nikjer ne najdem črke o belokranjski železnici. O belokranjski železnici se govori že 30 let, to dete je bilo že zdavno krščeno, dobilo je dete ime: „belokranjska železnica“; željno pričakovanega poroda pa le ni.

Gospoda moja! V duhu si mislim vso kranjsko deželo pred seboj. Iz Ljubljane drdra vsak dan večkrat železnica mimo Skofje Loke, Kranja, Radovljice v gorenjsko dolino do deželne meje. Kakor vse kaže, bo železnica imela svojo pot mimo kinča in raja kranjske dežele v divni Bohinji. Kamnik ima svojo železno cesto v Ljubljano in Vrhnika se veseli, da se bo že letos vozila po

svoji železnici. Notranjci se vozijo po železnici in pri Sentpetru jih pelje eno krilo v Trst, drugo v Reko. Okraji Velike Lašče, Ribnica, Kočevje imajo svojo železnico in lepa šentruperska dolina dobi najbrž v kratkem železnico. In peljem se iz deželne stolnice v stolnico dolenjsko mimo Višnje Gore, Trebnja, mi je na razpolaganje dolenjska železnica. Ko pa pridem na vrh Gorijancev in gledam po Beli Krajini, zastonj išče moje oko železniškega voza, kajti ta pokrajina še ni toliko srečna, da bi tudi ona imela svojo železnico.

Bela Krajina je po svoji natorni topli legi jako ugodna za sadjerejo in zlasti še za vinorejo.

Bela krajina je včasih zalagala velik del kranjske dežele z vinom. Spominjam se onih blagih časov, ko so k nam po vino hodili trgovci iz Kamnika, Kranjske Gore, Radovljice, Cirknice, Logatca, iz Ljubljane. In ko zdaj včasih med zasedanjem obiščem tu ali tam kakega znanca, tedaj mi naročajo, delajte Beli Kranjci, trudite se, da Vaši vinogradi zopet rode, ob enem pa glejte, da kmaludobite železnico in kakor nekdanj bomo zopet k Vam hodili po Vašo zlato vinsko kapljico.

Gospoda moja! Deželni poslanec svetnik g. Višnikar je svoje dni govoril za belokranjsko železnico in omenjal, da so Belokranjci več ali manj navezani tudi na Karlovec. Da, gospoda moja, priznam, da gravitiramo na Karlovec in to zavoljo tamošnjih velikih živinskih in žitnih trgov. Zatoraj jaz mislim, da se Novo Mesto povzdigni, naj se mu gre na roke, da se tam razvije živinska in žitna trgovina, nas Bele Kranjce pa zvežite po železnici z Novim Mestom in nas tako navežete na mater Kranjsko.

Visoka zbornica! Vse tako kaže, da v nedolgem času dobimo železnico, katera bo vezala

na slamo ali celo za gorko peč. — Bože, Bože, na njegovem domu je vsega dovolj, kruha in dobrega vina! Ko bi ga takega mati —

Zolto, vpadlo vojakovo lice je pobledele. Sklonil je glavo; dolgo časa je premišljal o mladih letih. Ko pa je prenehal in hotel vstati, je zagledal na levo na cesti, a še precej daleč, nekoliko mož. V zraku nad njimi se je nekočkrat posvetilo. — To je bilo orožje. Vojak je to vedel. Gledal je prestrašen proti vojakom, ki so se približevali. Kdo so? Prijatelji ali sovražniki? — Vojak je pozorno gledal. — Ze jih je spoznaval. Bili so tudi Francozje. Vzveselil se je. Počakati jih hoče. — Toda idejo tako počasi!

Ali ko je natančneje opazoval, se je tamkaj za prvimi možmi nekaj posvetilo. Za božjo voljo! Nekoliko jezdecev! — To niso Francozi. O pozna jih — pozna. — Hotel je zaklicati nad rojaki, ki še niso zapazili, kaj je za njimi. A glas mu je ostal v grlu. Prijel je za puško, zbral vso moč

in s puško dajal znamenja. Ali že ni potreba. Francozje so se ustavili in se obrnili. Sovražnikov krik jih je ustavil. Vojak je kakor okamenel gledal po cesti, kaj se bo zgodilo. Puška je zagrmela enkrat, dvakrat, trikrat, in tudi Francozje niso držali rok križem. Postavili so se v bran; strel za strelom se je čul; dim je objel bojujoče. Le tu in tam se je zasvetila sablja. Divji krik se je razlegal po prazni, jesenski pokrajini.

Blodni vojak je gledal in tehtal čas. Ozrl se je tudi proti poslopjem, ki so se vabljivo belila tam med drevjem. — Le nekoliko korakov, in skrit je neprijateljem. Toda odšel je po cesti na pomoč svojim rojakom, ki so bili v stiski. Toda kako je šel! Komaj, komaj se je vlekel naprej. Že je bilo po bitki. Streli so umolknili, veter je razgnal dim, in na cesti je bilo videti le jezdece. Vojak se je ustavil. Rojaki so ležali vsi na zemlji, mrtvi ali ranjeni. Hotel je skočiti v obcestni jarek, toda, glej, v tem sta ga zapazila dva jezdeca in

Karlovec z Metliko in kolodvor bode tik Kolpe poleg metliškega mosta. In hrvatska vlada pridno popravlja, oziroma dela nove ceste, katere naj bodo dovožne ceste na kolodvor. Vendar bi ne bilo prav, ko bi nas Hrvatska prehitela, toraj podaljšajte novo dolensko železnico v Belo Krajino.

Poslanec g. grof Barbo nam je prav toplo priporočal deželno skladišče v Ljubljani. Naravnost povem, da se mi Beli Kranjci za tako skladišče prav nič ne ogrevamo. Jaz bivam v znožju Gorjancev in rabim štiri ure do novomeškega kolodvora in to z lahkim vozičkom. Gotovo se bo vsak Beli Kranjec dobro premislil, predno bo s težkim vozom šel v Novo Mesto na kolodvor, da bo od tu po železnici svoje vino, žito ali druge pridelke poslal v deželno skladišče. Poleg tega je pa naše vino na tako dobrem glasu, da ga ne bo treba pošiljati v Ljubljano v skladišče. Zveze nam je treba, zveze čez Gorjance, železnice nam dajte, in vinski trgovci bodo radi zopet prihajali na Belokranjsko po vino.

Sklepam s tem: Zginila je belokranjska železnica iz letnega poročila deželnega odbora, nikdar pa ne bode izginila iz srčnih želj belokranjskega ljudstva. Želim in prosim, da belokranjska železnica ne zgine iz misli in trudoljubne skrbi tistih gospodov, kateri so v tej stvari odločevalni faktorji.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Prej ljubezen, slej kljubezen. Ta narodna prislovica se rada vresničuje. Vresničila se je zadnje dni tudi pri nemških državnih poslancih. V prejšnjem zasedanju državnega zbora so vse nemške stranke, izvzemši nemško katoliško ljudsko

divje kriknila. Ženeta se proti njemu. Ostali jima slede — In jeden izmed prvih dveh je daleč pred vsemi. To so strašni kirasirji, — spoznal jih je po njihovem naskoku pri Lipskem. — Ni bilo pomišljati. Puško vrže od sebe in neobrožene roke dviga proti sovražnikom. — Bližje in bližje zveni strašno konjsko peketanje, orožje zvenči in krik kirasirjev zveni tako grozno! Ne ustavijo se, in roka prvega že prijemlje za morilno orožje. Ne vidi, da se vojak podaja, — ubil ga bo neoboroženega. V tem je Francoz padel na kolena in dvigal roke. A kirasir se ni menil za njegovo prošnjo; težka sablja se je dvakrat posvetila v poslednjih solčnih žarkih, in rudeča kri je brizgnila v dveh močnih curkih v zrak. Blodni Napoleonov vojak se je zvalil na trdo cesto, ves oblit s krvjo, ki je silno pritekala iz ran. Imel je odsekani obe roki, ki sta ležali nekoliko proč.

(Dalje sledi.)

stranko, stale trdovratno v divji opoziciji. Sedaj se vez med njimi trga. Že si kljubujejo. — Nekateri Nemci so se namreč streznili. Ko sta prvi dan novega državnozborskega zasedanja znana junaka Schönerer in Wolf začela rogoviliti s svojo strančico, ko je zbornico nagovoril novi minister-ski predsednik, in ko je bil izvoljen za zborničnega predsednika katoliški Nemec dr. Fuchs, jih druge nemške stranke niso hotele podpirati; še prijemale so ju prav trdo. Seveda sta bila moža huda. Schönerer je že proglasil vojsko vsem nemškim strankam, ki nečejo še naprej tirati divjega nasprotstva proti vladi. Državni zbor zboruje precej mirno. Kako dolgo bo šlo mirno, pa ne vemo. Schönerer in Wolf strastno agitirata in delata med nemškim ljudstvom za-se. Najbrže bosta zmagala. In iz kljubezni bo prišla spet ljubezen. — **Slovanska krščanska narodna zveza** ima sedaj tri člane v zborničnem predsedstvu: Slovenec dr. Ferjančič je izvoljen za prvega podpredsednika, Slovenec Pogačnik in Čeh dr. Stojan sta pa zapisnikarja. Dobro znamenje. Slovenec še nikdar ni predsedoval državnim zbornicam. Sedaj bo. Vpoštevati so začeli torej tudi nas. Načelnik slovanske krščansko-narodne zveze dr. Sušteršič je označil 29. sušca v lepem govoru stališče zveze nasproti vladi, oziroma nasproti prvi izjavi ministra predsednika grofa Thuna: Zveza je združena s strankami desnice. Sedanji vladi nasproti stoji neodvisna in brez predsodkov. V izjavi grofa Thuna pa pogreša, da se ni v njej povdarjala verska stran kot podlaga reda in miru. Pogreša, da ni bila v njej izrečena enakovrednost in enakopravnost vseh narodov. Pogreša tudi, da se vladna izjava ne ozira na žalosten, korenitih preosnov nujno potreben položaj kmetijskega stanu, ki je vendar steber državnega reda. Govor je naredil velik vtisek. — Poslanec Pfeiffer pa je vprašal vlado, ali hoče naročiti svojim podrejenim davkarskim uradnikom kot zakonito določbo, da troškov za prenavljanje po trtni uši poškodovanih vinogradov ne bodo vračunavali pri odmerjevanju osebnega dohodninskega davka. — Poslanec Pogačnik je pa vložil predlog, naj bi se olajšala vojaška služba sinovom kmetijskih staršev.

Pri dopolnilnih volitvah v občinski svet na Dunaju so zmagali z večine krščanski socialisti.

Kaj je novega po širokem svetu?

Iz Berolina se poroča, da je nemški državni zbor vsprejel vladno predlogo, da se pomnoži mornarica.

S Kreti namerava avstro-ogerska vlada odzvati svoje čete, slovenske vojake, v domovino nazaj. — Grški princ Jurij bo pa vendar postavljen za guvernerja na Kreti. To hoče izvesti Rusija, Francija in Angleška, tudi proti volji Turčije.

Steinfeldska pivovarna Bratov Reininghaus

v Gradci

Centralna zaloga v Ljubljani (Šiška)

(zastopništvo M. Zinnauer)

priporoča vležano

marcno in eksportno pivo

v sodčkih in steklenicah.

Zaloga za Novo mesto in okolico

pri gospodu

Anton Jacaz (Jakao),

gostilničar pri g. Brunnerju in pri g. Skaber-
netu v Novem mestu. (93-1)

V svrhu varnosti ob-
činstva pred ničred-
nimi ponarejanji nosim
od sedaj nadalje to-le
oblastveno registrova-
no varstveno znamko.

Jedino pravi BALSAM

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih pre-
paratov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih
oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in
najceneje ljudsko domače zdravilo, ki
uteši prsne in pljučne bolezni, želodčen krč itd. ter je vpo-
rabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka
steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka
Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak
balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene
znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje
ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno
varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemo-
valce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce
nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balza-
mov, zasledujem najstrožje sodnijskim potem na podlagi
zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga
mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na
angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
stane franko do vsake avstro-ogrske poštne postaje 4 krone,
v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih
steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti pred-
plačilu ali poštne povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno
varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti
vsaka steklenica. (189-18)

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

P. n.

(92-1)

Podpisani priporočam prečastiti duhov-
ščini in slavnemu občinstvu svojo zalogo

izdelkov peči in glinene robe

kakor: raznovrstnih proti ognju trpežnih lon-
čenih peči nove sisteme, štedilnih ognjišč ter
vseh v stroko spadajočih reči.

Na zahtevo izdelujem tudi raznovrstne
barve, več vrst rujave (braun), zelene, sive,
mišje sivo, srebrno sivo, srbeno sivo (Rehgrau)
in kameno sivo, rumene, višnjeve, bele in pi-
sane (majolika).

Postavljanje se vestno, točno in po nizki
ceni izvršuje.

Za dobro blago se jamči.

Franc Piletič,

izdelovatelj peči in glinene robe v Gradcu pri Metliki.

Naprodaj je hiša

v Žabji vasi št. 7 kjer
je bila gostilna. Ob-
stoji iz dveh sob, dveh klet, vsega potrebnega gospo-
darskega poslopja in vrta. Proda se takoj. — Več
se izve ravno tam. (89-1)

Posestvo v Ločni pri Novem mestu,

v prav dobrem stanu, se daje v najem ali pa se tudi
proda. — Več pove lastnik

(77-2)

Franc Rifelj,

posestnik v Ločni št. 11. (Pošta Novo mesto.)

PRISTEN

V svojo lastno korist naj zahtevajo in
jemljejo kupovalci le take izvirne zavoje.

P. n.

Slavnemu občinstvu s tem najljubše naznanjam, da sem otvoril dne 6. marca t. l.

urarsko delalnico v Kočevju na Auerspergovem trgu št. 94

ter priporočam svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur, ur z nihalom in budilnic, kakor tudi verižic najfinejše do najceneje vrste. Popravila ur kakor tudi vseh v urarsko stroko spadajočih stvari izvršujem solidno, najhitreje ter cenó z večletnim pismenim jamčenjem.

Naročila po pošti izvršim kar najhitreje mogoče in vestno.

Za obilna naročila in obisk uljudno prosim
s spoštovanjem

Josip Höfferle, urarski mojster
v Kočevju Auerspergov trg št. 94 (Kranjsko.)

Franc Murn,

lectar in svečar v Kandiji pri Novem mestu,

skupuje različne voščenine in rumen vosek po najvišjih cenah. V zalogi ima vedno izvrstni med, katerega prodaja na drobno in debelo. (81-2)

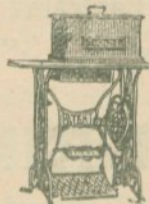
Učenec se sprejme v prodajalnico z specerijskim in železniškim blagom. — Kje pove opravn. „Dol. Novic“.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in biciklov.

IVAN JAK,

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Ceniki na zahtevanje brezplačno in franko.

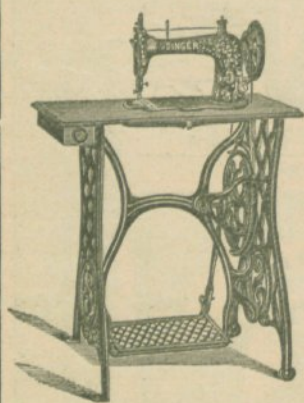
Zastopnik za Metliko in okolico:

Friderik Skušek v Metliki. (131-19)

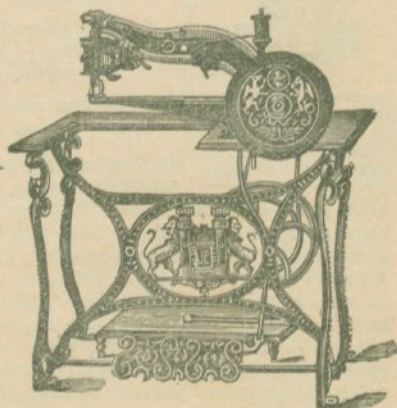
Oves,, Willkomm“.

Ta izvrstna vrsta težkega ovsa obrodi v vsaki zemlji prav dobro in se je pokazala kot najzgodnejša in najrodovitejša; ima visoko in prav dobro krmilno slamo in ne poleže. Ker se mora ta oves jako redko posejati, zadostuje 50 kg za en oral. Razpošilja se z vrečico vred 25 kg za 5 gld., 50 kg za 9 gld. 50 kr., 100 kg 18 gld. — Vrečice, ki imajo 5 kg pošiljajo se poštne prosto na vsako pošto postajo za 1 gld. 70 kr.

**Oskrbništvo grajščine Goliče pri Konjicah
na Štajerskem.** (61-3)

Berite!

Singerjevi šivalni stroji

so izkušeno le najbolji in se dobivajo v Novem mestu pri

(91-2)

Medvedu.

Priporoča pa tudi kolesa, in svojo novo založeno trgovino z oblačilnim blagom.

Med Španijo in Zveznimi državami ameriškimi bo najbrže vojska. Ameriške zvezne države že dolgo časa težko gledajo zamotane razmere na Kubi in drže vsaj od strani s vstaši. Sedaj se je pa pripetila na neki ameriški ladiji velika nesreča, eksplozija. Američani sumijo, da so jo povzročili Spanci. Javno mnenje na Španskem je že pripravljeno na vojsko. Pobirajo se že doneski za napravo novih ladij.

Domače vesti.

(Osebnosti.) Predsednik okrožnega sodišča v Celji gospod Rudolf pl. Ullepitsch, kateri je bil več let v Novem mestu sodnijski svetnik, imenovan je dvornim svetnikom.

(Gosp. dr. Janez Mencinger), odvetnik v Krškem in slovenski pisatelj, praznoval je 26. marca v družinskem krogu svojo šestdesetletnico. Krčani, v katerih krogu prebiva gospod že šestnajst let, so mu v znak spoštovanja in priljubljenosti, na predvečer napravili serenado z bakljado; mestni zastop, razna društva in drugi so mu častitali. V čitalnici so napravili prosto zabavo, pri kateri je udarjal videmski tamburaški zbor.

(Nova pošta) se je ustanovila na Studencu pri Raki.

(Županom izvoljen) je bil za trg Mokronog in okolico 6. marca gosp. Janez Povše, posestnik in usnjarski mojster. Svetovalcem pa gg.: Šašelj Karl, Dolenšek Janez, Majcen Anton, Gorjup Jože in Sirk Jože.

(Občinske volitve.) 22. febr. bila je volitev v Ambrusu. Županom bil je izvoljen Anton Godec iz Ambrusa, svetovalcem pa: Franc Škufca iz Primčevasi, Josip Muhyč iz Višenj, Jožef Zajc iz Malega Korena in Franc Perko ml. iz Ambrusa. — Dne 1. marca bil je v Mirni peči županom izvoljen Anton Spendal iz Biške vasi, svetovalcem pa: Josip Zupančič iz Biške vasi, Josip Smerke iz Poljan, Franjo Sukovič iz Spodnjega Globodola, Anton Pust iz Srednjega Globodola, Franc Kastelic iz Jablana in Josip Starič iz Jelš.

(† Umrl) je dne 17. marca po daljšem slabljenju vsled starosti gospod Josip Kraus, umirovljeni organist, učitelj in posestnik. Rojen je bil 8. junija 1810 v Litomerich na Češkem. Bil je v prvi službi na Češkem kot pomožni učitelj nad eno leto, potem eno leto v Kočevju. 8. junija 1830, to je njegov dvajseti rojstni dan, pa je dobil dekret za začasnega pomožnega učitelja na dekliški šoli v Novem mestu, ker je bil prejšnji organist in učitelj Anton Krezhy umrl. Čez leto dnij bil je že stalnim učiteljem nastavljen in služil do leta 1868. Leta 1856. dobil je od šolske oblasti častno priznanje za uspešen pouk. Službo organista pa je opravljal do 1. okt. 1889, tedaj skozi polnih 59 let. V svojem prostem času pečal se je za zabavo z vrtnarstvom. Bil je miroljuben gospod. Mir mu bodi!

(† Umrl) je 21. marca po dolgem bolehanju v 41. letu svoje starosti gospod Gjuro Dianič, brivec in hišni posestnik v Novem mestu. Njegova bolezen je imela posledico, da je tudi um oslabeel in je bil končno popolno nezavesten. Na telesu oslabil, na duhu zmeden, šel je od doma ter kacic pet dni blodil okoli. Videli so ga pri opekarnah na Straži okoli

tavati, potem v Grosupljem in konečno v Zatični. Večer pred smrtjo je prišel v Malo Črnelo, vas med Zatičino in Muljavo, ter se tam potikal. Ker so ljudje opazili, da je siromak že čisto onemogel, mu je dal ondotni župan postelj, in še tisto noč je revež umrl. Prijazen in dober kakor je bil, tudi v njegovi dušni temoti ni nikomur nič prizadejal. Njegove zdrave dni bil je vstrajen član „pevskega društva“, zvest „Sokol“, poleg tega priden in veren v vsem svojem dejanju. Blag mu spomin!

(† Karolina Kušlan), gospa občeznanege tukajšnjega podobarja in pozlatarja Anton Kušlana, umrla je sinoči po dolgi bolezni, 74. let stara. Živela je vedno prav pobožno in malo mej svet zahajala. Naj v miru počiva!

(Dolenjskega pevskega društva spomladanski koncert) bo v soboto dne 30. aprila; vzpored se priobči v prihodnji številki lista. Opozarjamo na tretji Glasbeni večer, ki bo jutri 2. t. m.

(Deželni odbor kranjski) oddajal bo meseca aprila t. l. bike plemenjake Belanske-Pincgayske pasme proti povračilu polovice nakupnih stroškov in sicer v prvi vrsti občinam, v drugi vrsti pa tudi zasebnim živinorejcem. Prošnje za bike poslati so do 6. aprila t. l. deželnemu odboru kranjskemu v Ljubljani.

(Mestna hranilnica v Novem mestu) je dne 30. marca t. l. v vložnem stanju prekoračila prvi milijon kron t. j. 500.000 goldinarjev avstr. vred.

(V proslavljenje 50letnega vladanja) našega presvitlega cesarja Franca Josipa I. se je osnoval odbor pod pokroviteljstvom c. in kr. podpolkovnika gospoda Antona Pöll-a v p., ki bode priredil meseca avgusta t. l. veliko slavnost v tem smislu, da se zbero vsi tisti dosluženi oziroma še v rezervi se nahajajoči vojaki mestne občine novomeške in okolice, kateri bodo dobili spominsko svetinjo, ter da bodo po vojaškem redu z godbo na čelu od zbirališča odkorakali k sv. maši pod milim nebom, potem k banketu, in popoldne se bode vršila v bližini mesta ljudska veselica — Natančnejša določila nahajajo se v pozivu, ki se bode v par dneh razposlal.

(Pouk o cepljenju) bode v nedeljo 3. aprila na stalnem mestu, na zeleno, in kakor se večinoma vrši, v hiši cepljenje trt. Zraven se bode tudi pokazal vspeh zeleno, v hiši in na stalnem mestu cepljeni vinogradi na pogled vsakemu na ogled. — To se vrši v Gorencih v Gerzinovem vinogradu od 2. do 4. ure popoldne.

(Vabilo) na CXIV. odborovo seje „Slovenske Maticе“, v ponedeljek dne 4. aprila t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Vspored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odobrenje zapisnika o 113. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo knjižničnega odseka. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Slučajnosti. V Ljubljani, dne 26. marcija 1898. Predsednik:

Fr. Levec.

(Železnica Trebenj-Mokronog.) Dne 17. januarja pregledovala je vladna komisija name-ravano železnično progo od Trebnjega čez Mokronog na Tržiše in od tod do St. Janža. Slavno železnično ministerstvo je vsled tega pregleda sprejelo predložen načrt za podlago, na kateri se bo ob svojem času delo za zgradbo te železnice nadaljevalo.

(Golobji pismonoše iz Trebnja v Novo mesto.) Dne 17. t. m. izpustil je našega c. kr. okr. glavarst. tajnik g. Demscher v Trebnjem 16 golobov

pismonošev in sicer v treh oddelkih. Med temi bila sta tudi dva še-le 8 tednov stara mladiča. Hotel je namreč poskusiti, zamorejo li tudi taki trajno leteti. Orijentirali so se skozi 4 minute, potem pa so zginili v oblake proti Novemu mestu. Prišli so, vračunši čas orijentiranja, v štirinajstih minutah domov in sicer po oddelkih vsi, le mladiča ne; od teh je jeden kot zadnji v košari zaostal in še-le potem, ko se je yun iztiral, zletel je le na bližnje drevo in je tudi v Trebnjem ostal. To kaže tedaj jasno, da je golob te pasme še-le, ko postane 3 mesece star, za letanje doraščen. Drugi mladič pa, kateri je letel sè starimi golobi, je gotovo med potjo opešal in se zgubil, ker mu še ni dan um, ki je potreben za orijentiranje. Ako se pomisli, da je bil po preteku pol leta to prvi izlet golobov, in da so zračno daljavo, katera znaša iz Trebnja v Novo mesto 19½ km., preleteli v primerno jako kratkem času, se uvidi, s kako eminentno hitrostjo ta živalica leti v domači golobnjak nazaj. Tekom meseca aprila namerava gospod Demscher spustiti golobe iz Višnje gore, drugi mesec pa uže iz Ljubljane.

(Duhovniške izpremembe.) Župnija Logatec je podeljena preč. g. Josipu Lavriču, župniku v Ambrusu. Za župnijo Sv. Trojico pri Trziču je prezentovan preč. g. Francišek Perpar, župnik v Zagradcu. Premeščeni so čč. gg. kapelani: Karol Čik iz Kočevja v Št. Jernej. Václav Vondrašek iz Št. Jerneja v Dobrnče, Josip Eppich iz Dobernič v Kočevje.

(Utonilo) je pretečeni pónedeljek v Vavti vasi 11letno dekle. Rešitev je bila prekasna. Ko so jo iz vode dobili, bila je že mrtva. Da bi imela tolika vas vsaj kak rešilni čoln. Pa kaj, saj ga še Novo mesto nima. Bil je sicer pred leti sklep storjen, in kacega pol leta je bil res čoln pri mostu v rešitev pripravljen, ker pa tako dolgo ni nihče v Krko pal, so menda zopet ta sklep razveljavili.

(Za vinorejce.) Po naročilu vis. c. kr. poljedelskega ministerstva vršili se bodo tekom meseca aprila v mnogih vinorodnih krajih vinarski in cepilni tečaji. Namen teh tečajev je, vinorejce dejansko poučevati v cepljenji trt na suhem in o družih vinorejskih opravilih. Take tečaje bodo imeli: Gospod Bohuslav Skalický na Čatežu, v Trebnjem, Mirni peči, Novem mestu, Beli cerkvi, Brusnicah, Št. Petru, Stopičah, Toplicah, Poljanšci in na Dvoru; gospod Gombač na Planini, Podrazi, Košanj, Premu, Radečah, Št. Janžu, Št. Rupertu, Tržišah, Skocjanu, Raki, Veliki Dolini in v Sv. Križu pri Kostanjevici; gospod Šetina v Adlešičah, Vinici, Preloki, Svinska gori, Starem trgu, Dobljčah, Tančjem vrhu, Podzemelju, Talčjem vrhu, Kotu, Semiču in v Štrekljencu. Poleg tega bodo poslovodje državnih trtnic, g. Ivan Drašler iz Kostanjevice, g. Ivan Pezdirc iz Drašič, g. Franc Šetina iz Črnomlja in g. Franc Tekavčič iz Št. Vida pri Vipavi, enake tečaje pri dotičnih državnih trtnicah imeli. Dan, kedaj se bodo vršili ti tečaji, bodo dotične občine najkasneje nedeljo poprej razglasile. V korist vinorejcev je tedaj, ako se takega tečaja udeleže in se potem po poukih ravnajo.

(Od Sv. Duha pri Krškem) se nam poroča: Dne 27. sušca t. l. bil je premeščen gospod Josip Osana, učitelj od Sv. Duha pri Krškem v Svibno pod Kum. Ta gospod bil je v imenovani župniji nekaj dnj manj kot 17 let za učitelja in organista. V tej precej dolgi dōbi je bil vljuđen in zvest v svojem delovanji ter zlasti prijazen šolskeji mladini, a preselil se je od nas zaradi nekaterih neprijateljev.

(Nove slov. oglednice) so ravno sedaj izšle v Celovcu. Čisti dobiček je namenjen „družbi sv. Cirila in Metoda.“ Risane in tiskane so lepo ter predstavljajo slovensko narodno šolo v Celovcu, vojvodski prestol na Gosposvetskem polju in spomenik celovškega zmaja. 1 komad stane 5 novcev. Želeti je, da bi se te dopisnice kolikor mogoče razširile, ne samo radi porabe čistega dobička, ampak služijo naj tudi kot agitacijsko sredstvo. Sličnih nemško-narodnih dopisnic kar mgoli. — Torej radoljubkinje in radoljubi, čitalnice, pevstva i. dr. društva sezite po njih! Prosimo tudi, da bi dopisnice prevzel v vsakem večjem kraju kdo v razprodajo. V ta namen naj se blagovoli pismeno obrniti na g. M. Zupanc-a v Celovcu, Paulitschgasse 7. Trgovci, trafikanti itd. naj tudi naznanijo, koliko hočejo imeti popusta. Dopisnice se dobijo le proti predplačilu ali pa po poštnem povzetju. Tem dopisnicam bodo sledile v kratkem času še druge z drugimi predmeti.

(Iz Metlike.) Na Jožefovski somenj bilo je 2500 komadov lepe goveje živine in do 500 prašičev na prodaj stavljenih, a cena bila je primeroma nizka in kupca malo. Kakor kažejo sejmovi v Belokrajini, bodo imeli tu trgovci in mesarji rodovitna tla, zato se za prihodnji somenj, kateri bode v torek po beli nedelji v Metliki, kupci vabijo.

(Prešičja trgovina na tedenskih sejmih v Novem mestu) je jako živahna. Ne samo domačih, temuč tudi veliko vnanjih kupcev dohaja na ta trg. Opozarjamo svinjorejce na prihodnjo sejmico v ponedeljek 4. aprila, na katero se je mnogo kupcev napovedalo.

(Požar.) 27. sveč. gorela je žaga pri Luken-skem gradu, sedaj last grofa Turna. Polovica žage pogorela je do tal. Škoda je cenjena na 1000 gld., zavarovana pa je bila na 3000 gld., toraj gospod menda ne bo imel dokaj škode. Kurili so peč v leseni kolibi na žagi, in že po dnevi so žagarji opazili, da lesena tla tlijo ter so jih polili z vodo. Po polnoči je jelo goreti v bližini peči. Torej gotovo niso tlečih tal dovolj polili, in se je iz tal ogenj zanetil.

(Svatbo so imeli) minoli predpust v Mirno-peški fari, pri kateri so imeli poleg dobre volje še mnogo šale z levičniki. Starašina bil je levičnik, in zdelo se mu je nespodobno pri mizi z levico rezati. Prosil je toraj drugega in še tretjega, da bi mesto njega pri mizi meso rezal in gostom postregel, a vsi so bili levičniki. Kako so se potem zmenili, nam šaljiva dopisateljica ne pove.

(Grozne posledice italijanskega vina.) V tržaški luki nasrkali so se štirje delavci pošteno italijanskega vina, ravnokar došlega. Ko je prišel čas dela, ni bilo nobenega na delo. Čez dolgo časa so jih našli, ležeče po tleh. Tri so komaj zbudili. A takoj so začeli tožiti o groznih bolečinah v želodcu. Četrtega pa niso mogli obuditi, bil je že — mrtev. Vse tri zdravijo v bolnišnici. Tako brozgo nam uvažajo iz blažene Italije. Ni zadosti, da uničujejo naše vinogradnike, uničevati hočejo še zdravje ljudstva.

(Današnji list) obsega deset strani.

Razne vesti.

* (Preplaval Donavo pri Klosterneuburgu.) Več častnikov se je na Dunaji pogovarjalo o raznih junaških činih, spominjali so se tudi novembra meseca 1812. l., ko je bilo treba preplavati reko Berezino itd. Kar stavi Josip Moser, nadporočnik

7. ulanskega polka, da preplava Donavo še tekom februvarija t. l. Bilo je ponedeljek, 28. febr., ko je res storil ta drzoviti čin ob 3. uri popoldne pričo svojih tovarišev blizu Klosterneuburga. Skočil je v mogočno Donavo v navadni vojaški obleki na mestu, kjer je 380 m široka. Čez 10 min. 10 sek. je srečno dospel na drugo, korneuburško stran kot zmagaalec silnih valov donavskih. Ker ga je voda silno zanašala, preplaval je 800 m dolgo pot. Mož je v 28 letu in se počuti prav dobro. Toplina vode je bila 30° R. Bil je to v resnici junaški čin, a drznost je pa tudi velika, podati se po nepotrebnem v tako smrtno nevarnost za — čast.

V Novo Mesto vračujoča se pisma:

V mesecu februvarju in marcu 1898. Berger Antoinette, Cilli — Besal Marija, New York — Blason Marija, Novo mesto — Bohte Jože, Pa Dalphin — Car Janko, St. Pölten — Crklovec Johann, Westfalen — Darovic Martin, Lupeny — Drap Jože, Daruvar — Drganc Alois, Rudolfovo — Dučič Tomaš, Cembridge — Ferjančič Jur, Novomesto — Flegler Josefne, Graz — Frankovič Josip, Krajnburk — Funde Ignac, Triest (rec.) — Gazvoda Anton, Cechjbles — Gausnik Janez, Varlovec — Gudalj Gabriel, Ried — Gurovic Daniel Nied. Österr. — Hakmann John, Calumet — Henikmann Franc, Toplice — Herlinger Makso, ? — Hoffmann Josef, Ödenburg — Homolka Wenzl, Alt-Tabor — Ilovor Johann, Hrastnik — J. O. 1897, Wien — Jazbec Antonija, Grac — Jenič Martin, Sarum Po — Joh. Johan, Fleming — Jordan Johann, Raka — Juriz Maks, St. Pölten — Jykh Zefa, Toplice — Kaivačič Josip, Karlovac — Kambič Josef, Calaveres County — Keršline Matija, Leadville — Kobe Jože, Kočevje — Kolenc Francelj, Novo mesto — Kostelic Anton, Gotna vas — Kušar Valentin, Wien — Kučnik Jakob, Gjaraz — Lazar Josef, Heisek — Link Josef, Celovec — Lovišček Anna, Trieste — Lustik Dora, Gradac — Luser Anton, Graz (rec.) — Malits Jakob, Liesenring — Meden Josef, Pola (rec.) — Medic Mathias, Walcssee — Mikec Franc, Loco — Milkovic Johann, Melk — Murn Josef, Lowijar — Nalg Elisabet, Wr. Neustadt — Okum Anna, Stellton — Pepca, Šmarjeta — Piellik Lorenc, Littai — Pirnauer Josef, East Helena (rec.) — Plaski Anton, Wien — Plattner Luise, Wien — Predovič Nikolauz, Schwarzach — Primc Marija, Leoben — Regali Terezija, M. Kostrelnica — Rundbakin M., Wien — Srebernak Josef, Berimskham — Strajnar Alois, Podzemelj (dva) — Stukel Stefan, Nemetbach — Sapla Anton, Novomesto — Testen N., Novomesto — Težak Markus, Amstetten — Tva Sauk, Klagenfurt — Udovič Janez, Lofarjette — Walestinka Mizi, Straža (rec.) — Wehle & Comp, Graz — Wukšič Daniel, Bajern — Zelenič Janez, Arspurg — Zonta Franz, Moorhead.

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

G. Josip Kos, župnik 3 gld.; g. profesor H. Skopal 5 gld.; g. Barle, nadučitelj 1 gld.; nekdo, ki ni mogel priti k drugemu koncertu „Glasbene Matice“, 2 gld.; g. dr. J. Schegula za drugo polletje 12 gld. 50 kr.; gospa Ana Turek 3 gld.; slavni deželni zbor 50 gld. Stotero plati Bog!

Priporočam naše uboge dijake še dalje usmiljenim srcem. Prosim, naj se jih spominjajo še drugi dobrotniki. Letos je vse lažje nego je bilo lani. Pošel nam je krompir, kojega moramo trago plačevati, pohaja pa tudi fižol. Jako bi se kuhinji vstreglo, ko bi kak blag dobrotnik mogel poslati imenovanih živil.

Dr. Jos. Marinko.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja ob smrti mojega nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Gjuro Dianič-a,
hišnega posestnika in brivca,

izrekam tem potom vsem udeležencem, posebno preč. oo. frančiškanom, „Dol. Sokolu“ in „Dol. pevskega društva“ za prekrasne vence in ganljivo petje, novo-meški godbi in sploh vsem darovalcem vencev ter vsem drugim, ki so mu izkazali zadnjo čast, svojo najtopplejšo zahvalo.

NOVO MESTO, dné 28. sušca 1898.

(95)

Julija Dianič roj. Souvan.

ZAHVALA.

Za milo sočutje mej boleznijo in ob smrti mojega ljubega, nepozabnega očeta, gospoda

Josip Kraus-a,

umirovljenega učitelja, organista in posestnika,

izrekam tem potom vsem prijateljem in znancem, posebno vis. čast. duhovščini, veleštovanim sosedom za poklonjeni krasni venec, slav. „Dol. pevskega društva“ za ginljivo petje, slavni meščanski gardi in častitim spremiljevalcem, toplo zahvalo.

Novo mesto, dne 25. marca 1898.

(99)

Ana Turek roj. Kraus,
c. kr. nadporočnika vdova.

Potrtega srca, pa vdan v voljo Gospoda Boga, naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je gospa

Karolina Kušlan

po dolgi mučni bolezni, prejemši svete zakramente, 74 let stara, sinoči ob 1/211. uri mirno v Gospodu zaspala.

Njeno truplo bo v petek 1. aprila ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti št. 220 prenešeno na tukajšnje pokopališče in tam k počitku položeno.

Svete maše za njo bodo v kapiteljski in frančiškanski cerkvi in v drugih cerkvah.

NOVO MESTO, dne 31. marca 1898.

(101)

Anton Kušlan,
podobar in pozlatar,
soprog.

Prodajalnica z eno sobo, kuhinjo in dve-ma kletima se odda na tri leta v najem po najnižji ceni. Prodajalnica je na prav lepem prostoru, pri farni cerkvi zraven šole. — Več poye Anton Hönigsman v Semiči.

(88-1)

Razglasilo. (86)

Podpisano županstvo naznanja, da se bode
vršila dné 2. aprila 1898 ob 11. uri dopoldne
v občinski pisarni v Rudolfovem

minuendo-dražba

stajbenih del za zgradbo dvonadstropne hiše za stanovanja.

Dražbeni pogoji, načrti in proračuni ležé na ogled v mestni pisarni v Rudolfovem.

Mestno županstvo v Rudolfovem.

Vodstvo kranjske kmetijske šole
(96-1) na Grmu išče:

Priletnega kravarja,

z 7 gld. plače na mesec in

mladega volarja,

z 6 gld. plače na mesec.

Dotičniki naj se oglasijo pri omenjenem vodstvu.

Poslopje s posestvom, premični-
no, zem-
ljiščem in vsem pripadajočim je na prodaj na Uršnih
selih h. št. 65. (Fara Toplice). (78-2)

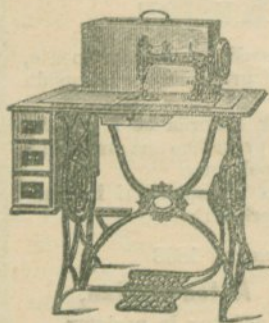
Hiša na prodaj je v Novem mestu
v sv. Jurja ulici št.
178, s tremi sobami, kuhinjo, kletjo, dryarnico, svi-
njakom in lepim dvoriščem. Vse je še v dobrem
stanu. Proda se s penzionistom vred za 1350 gld.,
brez penzionista pa za 1650 gld.

Več se izve ravno tam.

Dve male sobe, prazne ali pa s hišno
opravo, so takoj od-
dati v Kraus-ovi hiši pod kapiteljnom. — Več se
izve v hiši. (100-1)

Josip Ogoreutz,

Novo mesto.

Prva in najstarejša za-
loga šivalnih strojev na
Kranjskem
priporoča

svojo veliko množino
šivalnih
strojev

raznih sistemov, po najnižjih cenah
in ugodnih pogojih:

Ob enem priporoča svojo bogato izbiro
blaga za različno možko in žensko
obleko, nagrobnih vencev s trakovi in
napisi itd. (98-1)

VABILO

k

rednemu občnemu zboru,

„posojilnice v Trebnjem,“

kateri bode

cvetno nedeljo 3. aprila t. l. ob 4. uri popoldne
v posojilnični sobi
z nastopnim vspeškom;

1. Porčilo načelstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Izvolitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Posojilnica obrestuje hranilne vloge po 4½%
brez odbitka rentnega davka.

Trebnje, dné 26. marca 1898.

(85)

Načelstvo.

Lepa ovsena slama in dobro seno

je na prodaj v grajščini Srebrnče pri Novem mestu.

Lepa obokana klet je za nizko na-
jemnino koj od-
dati v Novem mestu št. 157. (2-7)

Stavišče, na kateremu stoji trdno zidan, obo-
kan hlev, in pri kateremu je tudi
nekaj zemlje za vrt, v sredini mesta, se pod ugodnimi
pogoji proda. — Več se izve pri posestniku hiše št. 150
v Novem mestu. (64-3)

Dva nova trijerja, stroja za žito čis-
titi, sta po nizki
ceni na prodaj. Kdor želi kupiti, naj se zgleda pri
Ani Keše na mitnici v Kostanjevici št. 80. (84)

Gostilna na račun, velika in prav
dobro obisko-
vana, oddati je takoj v tej stroki izurjenim zakon-
skim ljudem. — Več se izve pri Antonu Jacaz (Jakac)
v Novem mestu. (94-1)

Učenec sprejme se takoj za mesarski obrt
pri Josip Windischer-ju v Kandiji pri
Novem mestu. (97-1)

(90-1)

AVGUST FISCHER,

krojaški mojster v Novem mestu.

Slav. občinstvu naznanjam najljudneje, da
sem otvoril svojo krojaško obrt pritlično v hiši
svojega očeta Karol Fischer-ja na Velikem trgu
št. 85.

Priporočam se posebno prečast. duhovščini
in gg. uradnikom za izdelovanje vsakovrstnih
oblek, kakor tudi uniform, katere bodem vedno
po najnovejšem kroju, fino in po najnižjih cenah
izdeloval.

Prevzamem tudi vsaktera popravila.

Steinfeldska pivovarna
Bratov Reininghaus
 v Gradi
 Centralna zaloga v Ljubljani (Šiška)
 (zastopništvo M. Zinnauer)
 priporoča vležano
marčno in eksportno pivo
 v sodčkih in steklenicah.

Zaloga za Novo mesto in
 okolico
 pri gospodu
Anton Jacaz (Jakao),
 gostilničar pri g. Brunnerju in pri g. Skaber-
 netu v Novem mestu. (93-1)

V svrhu varnosti ob-
 činstva pred ničred-
 nim ponarejanjem in
 od sedaj nadalje to-le
 oblastveno registrova-
 no varstveno znamko.

Jedino pravi BALSAM

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
 in tovarne farmacevtskih pre-
 paratov

A. Thierry-ja v Pregradi
 pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
 oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in
 najceneje ljudsko domače zdravilo, ki
 utesi prsne in plučne boleti, želodčen krč itd. ter je vpo-
 rabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka
 steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka
 Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak
 balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene
 znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje
 ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno
 varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemo-
 valce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce
 nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balza-
 mov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi
 zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga
 mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na
 angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi
 pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
 stane franko do vsake avstro-ogrške poštne postaje 4 krone,
 v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih
 steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti pred-
 plačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno
 varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti
 vsaka steklenica. (139-18)

Adolf Thierry, lekarnar
 v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

P. n.

(92-1)

Podpisani priporočam prečastiti duhov-
 ščini in slavnemu občinstvu svojo zalogo

izdelkov peči in glinene robe

kakor: raznovrstnih proti ognju trpežnih lon-
 čenih peči nove sisteme, štedilnih ognjišč ter
 vseh v stroko spadajočih reči.

Na zahtevo izdelujem tudi raznovrstne
 barve, več vrst rujave (braun), zelene, sive,
 mišje sivo, srebrno sivo, srneno sivo (Rehgrau)
 in kameno sivo, rumene, višnjeve, bele in pi-
 sane (majolika).

Postavljanje se vestno, točno in po nizki
 ceni izvršuje.

Za dobro blago se jamči.

Franc Piletič,

izdolovatelj peči in glinene robe v Gradaču pri Metliki.

Naprodaj je hiša v Žabji vasi št. 7 kjer
 je bila gostilna. Ob-
 stoji iz dveh sob, dveh kleti, vsega potrebnega gospo-
 darskega poslopja in vrta. Proda se takoj. — Več
 se izve ravno tam. (89-1)

Posestvo v Ločni pri Novem mestu,

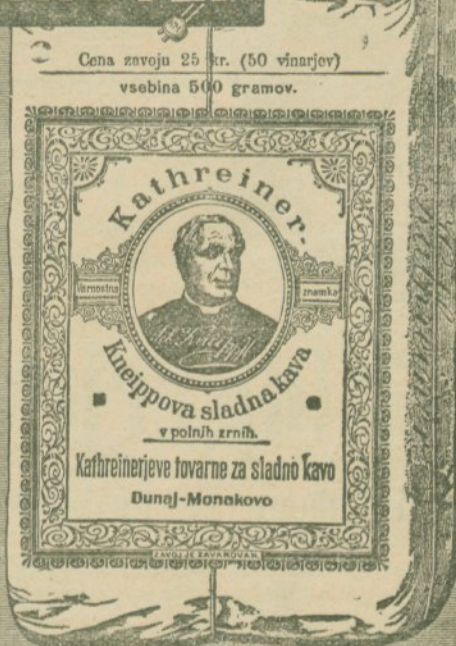
v prav dobrem stanu, se daje v najem ali pa se tudi
 proda. — Več pove lastnik

(77-2)

Franc Rifelj,

posestnik v Ločni št. 11. (Pošta Novo mesto.)

PRISTEN

V svojo lastno korist naj zahtevajo in
 jemljejo kupovalci le take izvirne zavoje.

P. n.

Slavnemu občinstvu s tem najljubše naznanjam, da sem otvoril dne 6. marca t. l.

urarsko delalnico v Kočevju

na Auerspergovem trgu št. 94

ter priporočam svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur, ur z nihalom in budilnic, kakor tudi verižic najfinejše do najceneje vrste. Popravila ur kakor tudi vseh v urarsko stroko spadajočih stvari izvršujem solidno, najhitreje ter cenó z večletnim pismenim jamčenjem.

Naročila po pošti izvršim kar najhitreje mogoče in vestno.

Za obilna naročila in obisk uljudno prosim s spoštovanjem

Josip Höfferle, urarski mojster
v Kočevju Auerspergov trg št. 94 (Kranjsko.)

Franc Murn,

lectar in svečar v Kandiji pri Novem mestu,

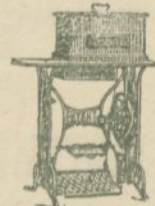
skupuje različne voščenine in rumen vosek po najvišjih cenah. V zalogi ima vedno izvrstni med, katerega prodaja na drobno in debelo. (81-2)

Učenec se sprejme v prodajalnico z železniškim blagom. — Kje pove opravn. „Dol. Novic“.

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in biciklov.

IVAN JAK,

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

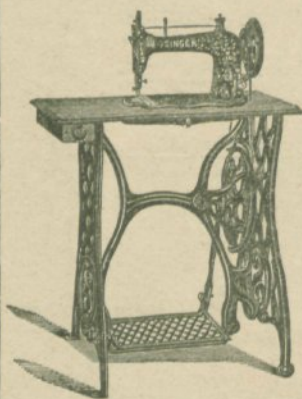
Ceniki na zahtevanje brezplačno in franko.

Zastopnik za Metliko in okolico:
Friderik Skušek v Metliki. (181-19)

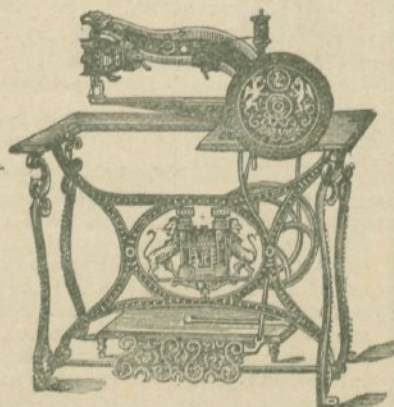
Oves,, Willkomm“.

Ta izvrstna vrsta težkega ovsa obrodi v vsaki zemlji prav dobro in se je pokazala kot najzgodnejša in najrodovitejša; ima visoko in prav dobro krmilno slamo in ne poleže. Ker se mora ta oves jako redko posejati, zadostuje 50 kg za en oral. Razpošilja se z vrečico vred 25 kg za 5 gld., 50 kg za 9 gld. 50 kr., 100 kg 18 gld. — Vrečice, ki imajo 5 kg pošiljajo se poštne prosto na vsako poštno postajo za 1 gld. 70 kr.

Oskrbništvo grajščine Goliče pri Konjicah
na Štajerskem. (61-3)

Berite!

Singerjevi šivalni stroji

so izkušeno le najbolji in se dobivajo v Novem mestu pri

(91-2)

Medvedu.

Priporoča pa tudi kolesa, in svojo novo založeno trgovino z oblačilnim blagom.